

incorporales

sept^a, ad incorporales defectos eum i-
dem episcopus devenire ^pcompulisset;
super his itaque Philippus ex animo
^{pro}pernotus ante murale civitatis cum
fortibus auxiliariis invasit, et iactantibus
ignibus, eos qui in suburbis erant
occupando obtinuit, eis timorem, qui
in civitate erant, incussit. Tandem ve-
ro tractu temporis, et depopulatis pro-
vinciis, defatigati Purgenses episcopo
suggererunt, ut cum Philippo se com-
poneret, asserentes eum liquido cunctis
demonstrasse, quod ingrattam ha-
beret in imperio Philippi sublimatio-
nem, si universitas principum in e-
um non concordaret. Sicque pontifex
concordans cum Philippo, in auxilium
ei occurrit. Post hec Philippus cum ex-
ercitu ad Thuringiam devenit princi-
pem ⁱⁿimpetere, ut eum ab adiutorio re-
gis Ottonis averteret. Denique rex Otto
Lantgravio multa se dare promiserat.
Porro expirante termino, quo eadem
exsolvi ^{de}debuerat, pecuniam, rex Otto de-
venit ad penuriam, ut conditum non
persolveret. Proinde Thuringorum prin-
ceps a sacramento fidelitatis se ratus
absolutum, ad Philippum applicuit, at-
que innumeras omnitates et predia feo-
dante a Philippo indubitanter obtinuit,
seque

9 - § 3 c
 (compulsi)
 b) essent c

~~eadem c~~ pecuniaz multa se
 d) sequi iterum Lantgravio se dare promiserat, delata
 (eadem in manu)